1 În materie de compensație:

A. se sting în această modalitate datoria unui debitor față de un creditor cu datoria creditorului său faţă de un terţ care, la rândul său, are o datorie faţă de debitor;

B. debitorul nu poate renunța la compensație, dacă aceasta operează de plin drept;

C. instanța poate dispune, la cererea uneia dintre părți, lichidarea uneia dintre datoriile reciproce pentru ca aceasta să poată opune compensația.

2 În ceea ce privește efectele încetării dreptului de superficie:

A. prin pieirea construcției, ipotecile născute cu privire la nuda proprietate asupra terenului pe durata existenței dreptului de superficie nu se mențin asupra dreptului de proprietate reîntregit;

B. prin consolidare, ipotecile născute pe durata existenței superficiei nu se mențin;

C. prin expirarea termenului, ipotecile constituite cu privire la teren pe durata existenței superficiei se extind de drept cu privire la întregul teren în cazul în care constructorul care refuză să cumpere terenul ridică, pe cheltuiala sa, construcția clădită pe teren și repune terenul în situația anterioară.

3 În cazul contractului de vânzare:

A. care are ca obiect un bun imobil, cumpărătorul este de drept în întârziere dacă, la scadență, nici nu a plătit preţul şi nici nu a intrat în stăpânirea bunului;

B. vânzătorul este obligat să garanteze contra evicţiunii faţă de orice dobânditor subsecvent al bunului, fără a deosebi după cum dobândirea este cu titlu oneros ori cu titlu gratuit;

C. cu plata preţului în rate, obligația de plată fiind garantată cu rezerva dreptului de proprietate, riscul bunului rămâne, până la plata integrală a preţului, la vânzător, indiferent de momentul predării bunului.

4 Obligația:

A. indiferent de obiectul său, poate fi întotdeauna executată silit în natură;

B. de a face, cu executare succesivă, poate fi îndeplinită de creditorul însuși, pe cheltuiala debitorului, dacă debitorul neglijează să o execute în mod repetat, fără să fie obligat creditorul să îl înștiințeze în prealabil pe debitor în legătură cu exercitarea acestui drept;

C. de a nu face va fi executată de debitor numai cu încuviinţarea instanţei.

5 Faţă de victima unei fapte ilicite:

A. coautorii faptei ilicite răspund proporţional în măsura în care fiecare a participat la cauzarea prejudiciului ori potrivit cu intenţia sau cu gravitatea culpei fiecăruia, dacă această participare nu poate fi stabilită;

B. cel chemat să răspundă, potrivit legii, pentru fapta ilicită va fi ținut numai pentru partea din prejudiciu pe care a pricinuit-o, în cazul în care victima a contribuit cu intenție sau din culpă la cauzarea ori la mărirea prejudiciului;

C. poate răspunde cel care ocupă un imobil dacă a cauzat prejudiciul victimei prin aruncarea din imobil a unui lucru, dar numai dacă ocupă acel imobil cu acordul proprietarului.

6 În legătură cu aplicarea în timp a Codului civil din 2009:

A. dispoziția legală referitoare la faptul că fiecare coproprietar poate sta singur în justiție, indiferent de calitatea procesuală, în orice acțiune privitoare la coproprietate, inclusiv în cazul acțiunii în revendicare, se aplică și în cazurile în care hotărârea judecătorească nu a rămas definitivă până la data de 01.10.2011;

B. dispoziția legală referitoare la faptul că hotărârile judecătorești pronunțate în folosul coproprietății profită tuturor coproprietarilor, chiar dacă acțiunea privitoare la coproprietate a fost introdusă numai de către unul dintre coproprietari, se aplică și în cazurile în care hotărârea judecătorească a rămas definitivă înainte de data de 01.11.2010;

C. dispoziția legală referitoare la posibilitatea pârâtului, atunci când acțiunea privitoare la coproprietate nu este introdusă de toți coproprietarii, de a cere instanței de judecată introducerea în cauză a celorlalți coproprietari în calitate de reclamanți, în termenul și în condițiile prevăzute în Codul de procedură civilă pentru chemarea în judecată a altor persoane, se aplică și în situațiile în care pricina a fost soluționată în primă instanță până la data de 01.11.2010.

7 Obiectul obligației contractuale:

A. este reprezentat de operațiunea juridică, precum vânzarea, locațiunea, împrumutul și alte asemenea, convenită de părți, astfel cum aceasta reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale;

B. trebuie să fie cel puțin determinabil și licit, sub sancțiunea nulității relative a contractului;

C. este reprezentat de prestația la care se angajează debitorul.

8 În ceea ce privește confirmarea unui contract de vânzare lovit de nulitate relativă ca urmare a viciului de consimțământ al violenței exercitate de cumpărător asupra vânzătorului:

A. vânzătorul poate acoperi nulitatea relativă după încetarea violenței, dacă își exprimă numai în mod expres voința de a renunța la dreptul de a invoca nulitatea;

B. cumpărătorul poate notifica vânzătorul, în scris, prin executor judecătoresc sau prin orice alt mijloc care asigură dovada comunicării, dacă prin lege sau prin contract nu se prevede altfel, solicitându-i, ca în termen de 6 luni de la notificare, fie să confirme contractul anulabil, fie să exercite acțiunea în anulare, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a cere declararea nulității relative a contractului de vânzare;

C. confirmarea făcută de vânzător împiedică invocarea nulității relative a contractului de vânzare de către cumpărător pentru viciul violenței exercitate de către un terț asupra cumpărătorului, la data încheierii contractului.

9 În ceea ce privește contractul de întreţinere:

A. întreținerea poate fi constituită numai cu titlu oneros;

B. nu se poate introduce o acțiune oblică pentru executarea sa;

C. acesta nu poate înceta prin rezoluțiune dacă prestarea sau primirea în natură a întreținerii nu mai poate continua din motive obiective.

10 În privința obligației de a da o sumă de bani:

A. aceasta nu poate fi executată de debitor prin remiterea către creditor a unui cec decât dacă creditorul acceptă o atare modalitate de plată, caz în care creditorul trebuie să dovedească, în caz de neînțelegere, că a acceptat cecul, ca instrument de plată, cu condiția ca acesta să fie onorat;

B. dobânzile convenite de părți sau, în lipsă, stabilite de lege, care au devenit scadente, pot produce ele însele dobânzi atunci când, în lipsă de prevedere contractuală sau legală, acestea din urmă sunt cerute în instanță, caz în care vor fi acordate de la data scadenței obligației;

C. debitorul are dreptul să suspende executarea acesteia, chiar dacă a fost notificat anterior de către creditor să-și execute obligația, dacă creditorul refuză, în mod nejustificat, să îi elibereze chitanţa liberatorie.

11 Dreptul de uzufruct se stinge:

A. în cazul în care bunul a fost distrus în parte dintr-un caz fortuit;

B. prin neuzul timp de 2 ani în cazul uzufructului unei creanțe;

C. prin încetarea personalității juridice a unui uzufructuar persoană juridică, dar numai dacă uzufructul a fost constituit cu depășirea duratei de 30 de ani.

12 În cazul în care autorul unei lucrări fără caracter de sine stătător, dar care sporește valoarea economică a imobilului, edificate cu respectarea autorizațiilor prescrise de lege, s-a întemeiat pe cuprinsul cărții funciare în care, la data realizării lucrării, era înscris ca proprietar al imobilului, viciul titlului său nerezultând din cartea funciară și nefiind cunoscut pe nicio altă cale:

A. proprietarul imobilului devine proprietarul lucrării din momentul efectuării acesteia, cu plata, la alegerea autorului lucrării, a valorii materialelor și a manoperei sau a sporului de valoare adus imobilului;

B. proprietarul imobilului devine proprietarul lucrării din momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești având ca obiect constatarea dreptului său de proprietate prin efectul accesiunii;

C. proprietarul imobilului are alegerea să-i plătească autorului lucrării fie valoarea materialelor și a manoperei, fie cea a sporului de valoare adus imobilului.

13 Creditorul poate pretinde executarea în totalitate a clauzei penale:

A. codebitorului care nu a executat, atunci când obligația principală este individzibilă, fără a fi solidară, iar neexecutarea acesteia rezultă din fapta acelui codebitor;

B. cumulat cu executarea în natură a obligaţiei principale, atunci când penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea integrală a obligaţiei principale;

C. chiar dacă executarea obligației principale a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului.

14 Dacă prejudiciul a fost cauzat prin fapta ilicită a mai multor persoane:

A. cel care, fiind răspunzător pentru fapta uneia dintre ele, a plătit despăgubirea se poate întoarce, pentru tot ceea ce a plătit, împotriva celorlalte persoane care au contribuit la cauzarea prejudiciului sau, dacă va fi cazul, împotriva celor care răspund pentru acestea;

B. cel care, fiind răspunzător pentru fapta uneia dintre ele, a plătit despăgubirea se poate întoarce împotriva celorlalte persoane care au contribuit la cauzarea prejudiciului sau, dacă va fi cazul, împotriva celor care răspund pentru acestea, răspunderea acestora față de cel ce exercită regresul fiind solidară;

C. cel care exercită regresul nu poate recupera partea din despăgubire care corespunde propriei sale contribuții la cauzarea prejudiciului.

15 Prescripţia extinctivă a dreptului la acțiunea:

A. în anularea unui act juridic pentru vicierea prin dol a consimțământului cumpărătorului începe să curgă de la data încheierii actului juridic respectiv, în lipsă de stipulație contrară;

B. în răspundere pentru viciile aparente ale bunului vândut care puteau fi descoperite, fără cunoştinţe speciale, printr-o verificare normală a bunului, începe să curgă în două zile de la data predării bunului, în lipsă de stipulație contrară;

C. în repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, în ipoteza răspunderii civile delictuale, este suspendată până la stabilirea pensiei sau a ajutoarelor ce s-ar cuveni, în cadrul asigurărilor sociale, celui îndreptăţit la reparaţie.

16 Cu referire la Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România:

A. Înalta Curte de Casație și Justiție, în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a stabilit că, în interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările următoare, prin raportare la art. 1, art. 3 pct. 1-4, art. 11 alin. (1) şi art. 33 alin. (1) din aceeaşi lege, prevederile Legii nr. 165/2013, cu modificările şi completările ulterioare, sunt incidente cu privire la imobilele în legătură cu care există cauze aflate pe rolul Curţii Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunţată în Cauza Maria Atanasiu şi alţii împotriva României, la data intrării în vigoare a acestei legi, numai dacă pentru imobilele respective s-au formulat cereri din categoria celor prevăzute la art. 3 pct. 1 din Legea nr. 165/2013, cu modificările şi completările ulterioare;

B. Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora "obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21", sunt neconstituționale;

C. Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 11 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, potrivit căruia "Comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București au obligația de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate până la data de 1 ianuarie 2018".

17 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

A. răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor ca urmare a unei încălcări a dreptului Uniunii printr-o decizie a unei instanțe naționale nu este susceptibilă să fie angajată decât dacă această decizie a devenit definitivă, indiferent de gradul instanței naționale care a pronunțat-o;

B. în vederea stabilirii răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii, pentru verificarea îndeplinirii condiției constând în încălcarea suficient de gravă a dreptului Uniunii, nu pot fi luate în considerare caracterul intenționat sau neintenționat al neîndeplinirii obligației sau al prejudiciului produs și nici caracterul scuzabil sau nescuzabil al unei eventuale erori de drept;

C. normele referitoare la repararea unui prejudiciu cauzat printr-o încălcare a dreptului Uniunii, precum cele privind evaluarea unui astfel de prejudiciu sau corelația dintre o cerere prin care se urmărește obținerea acestei reparații și celelalte căi de atac eventual disponibile, sunt stabilite de dreptul național al fiecărui stat membru, cu respectarea principiilor echivalenței și efectivității.

18 În materia ineficacității legatelor:

A. un legat devine caduc atunci când dispunătorul a lăsat unui terț dreptul de a-l desemna pe beneficiarul legatului;

B. declararea nulității absolute a înstrăinării bunului ce constituie obiectul legatului cu titlu particular, înstrăinare consimțită de testator, nu afectează revocarea voluntară a legatului atunci când înstrăinarea reprezintă o donație în favoarea beneficiarului legatului și nu s-a făcut sub condiții sau cu sarcini substanțial diferite de acelea care afectează legatul;

C. neîndeplinirea fortuită a sarcinii poate atrage revocarea legatului numai dacă, potrivit voinței testatorului, eficacitatea legatului este condiționată de executarea sarcinii.

19 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

A. în cazul persoanelor care au titluri de proprietate concurente asupra aceloraşi imobile cu destinația de locuințe, care au fost validate prin hotărâri definitive, acordarea de despăgubiri sau a altor măsuri reparatorii poate constitui o formă adecvată de reparație, în cazul în care nu mai este posibilă restituirea bunurilor acestora, dat fiind faptul că bunurile în cauză sunt deținute, în prezent, de persoane care le-au cumpărat de la stat cu bună-credință;

B. o constatare, potrivit căreia naționalizarea bunului în cauză a fost ilegală, este echivalentă cu recunoașterea, cu efect retroactiv, a faptului că reclamanții dețineau un titlu de proprietate asupra bunului respectiv, atâta vreme cât aceștia îndeplineau, de asemenea, condițiile legale necesare pentru a avea dreptul să solicite acordarea de măsuri reparatorii, doar dacă această recunoaștere a fost făcută prin dispozitivul unei hotărâri definitive, care nu a fost casată sau atacată până în prezent;

C. o constatare, fie în cadrul motivării, fie în dispozitivul unei hotărâri definitive, care nu a fost casată sau atacată până în prezent, potrivit căreia naționalizarea bunului în cauză a fost ilegală, nu este echivalentă cu recunoașterea, cu efect retroactiv, a faptului că reclamanții dețineau un titlu de proprietate asupra bunului respectiv, atâta vreme cât aceștia îndeplineau, de asemenea, condițiile legale necesare pentru a avea dreptul să solicite acordarea de măsuri reparatorii.

20 În ceea ce privește consimțământul, condiție esențială pentru validitatea unui contract:

A. partea care se angajează într-o negociere este ținută să respecte exigențele bunei-credințe, părțile putând însă conveni limitarea acestei obligații;

B. conduita părții care continuă negocierile fără intenția de a încheia contractul este contrară exigențelor bunei-credințe, caz în care aceasta răspunde contractual pentru prejudiciul cauzat celeilalte părți;

C. partea care este victima unei erori nu se poate prevala de aceasta contrar exigențelor bunei-credințe.

21 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, în materia strămutării proceselor:

A. solicitarea suspendării judecării fondului în cazul formulării unei cereri de strămutare poate fi calificată ca o fațetă a accesului liber la justiție;

B. imparțialitatea obiectivă a judecătorului este prezumată până la proba contrară, iar aprecierea subiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate;

C. strămutarea la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel este, în toate cazurile, suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămutării.

22 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

A. dacă dreptul la viață sau integritate fizică nu este respectat în mod intenționat, obligația pozitivă de creare a unui „sistem judiciar eficace" implică în mod necesar începerea procesului penal și nu poate fi satisfăcută chiar dacă victima ar dispune de căi de atac civile, administrative sau disciplinare;

B. valoarea taxelor, estimate în cadrul circumstanțelor deosebite dintr-un anumit caz, inclusiv posibilitatea reclamantului de a le plăti și stadiul procedurii în care a fost impusă restricția, sunt factori materiali în a stabili dacă o persoană are sau nu drept de acces la instanță sau dacă, pe seama taxelor ce trebuie plătite, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost slăbită;

C. accesul la căile de atac interne numai pentru a-i fi dată posibilitatea reclamantului să fie informat cu privire la inexistența capacității procesuale a autorității pârâte nu ridică nicio problemă în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23 Nu intră în competența de soluționare în primă instanță a Judecătoriei sectorului 2 București:

A. cererea principală având ca obiect dezbaterea procedurii succesorale a unui defunct având ultimul domiciliu situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;

B. cererea principală având ca obiect obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumei de 3.000 lei, cu titlu de despăgubiri materiale cauzate prin săvârșirea unei fapte ilicite, dacă domiciliul pârâtului este situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 1 București, fapta ilicită s-a săvârșit în circumscripția Judecătoriei Baia Mare, iar prejudiciul s-a produs în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;

C. cererea reconvențională având ca obiect obligarea reclamantului la plata către pârât a sumei de 2.000 de lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil cu valoare impozabilă de 210.000 lei, atât imobilul, cât și domiciliul pârâtului fiind situate în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București.

24 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Comunității Europene (denumită în prezent Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a reținut că, atunci când în fața instanțelor naționale se invocă lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare:

A. acestea au competența de a declara că actele instituțiilor comunitare sunt lipsite de validitate;

B. în anumite condiții în cazul măsurilor provizorii, pot fi impuse excepții de la regula potrivit căreia instanțele naționale nu sunt competente să constate lipsa de validitate a actelor comunitare;

C. deși este prevăzută repartizarea competențelor între Curte și instanțele naționale, atât Curtea, cât și aceste instanțe sunt abilitate să constate lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare.

25 Decizia dată asupra sesizării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

A. este, pentru toate instanțele, obligatorie de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I;

B. nu are niciun efect asupra proceselor definitiv soluţionate;

C. nu va mai fi aplicată în procesele în curs de judecată la data abrogării dispoziţiei legale care a făcut obiectul dezlegării, chiar dacă respectiva dispoziţie continuă să se aplice în raportul juridic dedus judecății.

26 În materia introducerii în proces a altor persoane care pot lua parte la judecată:

A. cererea principală și cererea de intervenție voluntară principală sunt supuse aceleiași taxe judiciare de timbru;

B. spre deosebire de cererea de intervenție voluntară principală, cererea de chemare în garanție trebuie făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată;

C. terțul introdus în cauză, în condițiile art. 78 C. proc. civ., nu are obligația formulării întâmpinării.

27 Apelul incident:

A. se depune de către intimat la instanţa de apel odată cu întâmpinarea la apelul principal, în cel mult 10 zile de la comunicarea apelului principal către intimat;

B. va rămâne fără efect, dacă apelul principal este anulat pentru lipsa dovezii calității de reprezentant a avocatului semnatar al cererii de apel;

C. care a fost repartizat la un complet diferit de cel învestit cu soluționarea apelului principal declarat împotriva aceleiași hotărâri, se suspendă până la soluționarea apelului principal.

28 Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil, dreptul de proprietate asupra acestuia este transmis de către pârât, printr-un contract de vânzare, unui terț:

A. în ipoteza în care pârâtul decedează, instanța va dispune introducerea, din oficiu, în proces a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă, terțul urmând să preia procedura în starea în care se afla la momentul la care a fost introdus în cauză;

B. în ipoteza în care pârâtul decedează, până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului se va suspenda de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă;

C. instanța va introduce, din oficiu, terțul în proces, urmând ca, în cazul în care pârâtul rămas în proces decedează până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului să se suspende de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a moștenitorilor pârâtului.

29 După casarea cu trimitere decisă de către instanța de recurs:

A. instanţa care rejudecă procesul, în limitele casării, va dispune numai administrarea probelor indicate prin decizia de casare;

B. instanţa care rejudecă apelul nu va putea crea intimatului din apel, în afara de cazul în care el consimte expres la aceasta sau în cazurile anume prevăzute de lege, o situaţie mai rea decât cea stabilită prin hotărârea casată, în ipoteza în care în etapa procesuală a recursului a fost admis numai recursul declarat de această parte;

C. rejudecarea procesului în fond se va putea face de către instanţa de recurs la termenul la care a avut loc admiterea recursului, situaţie în care aceasta va pronunţa o singură decizie.

30 În caz de coparticipare procesuală:

A. judecătorul are obligația să dispună, prin rezoluție, reprezentarea prin mandatar a pârâților sau, după caz, a reclamanților ce figurează în proces într-un număr foarte mare, caz în care îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor de procedură se va efectua numai pe numele mandatarului, la domiciliul sau sediul acestuia;

B. ca regulă, apărările cuprinse în întâmpinarea formulată de către unul dintre pârâți nu le profită celorlalți pârâți;

C. reclamanții care nu s-au înfățișat vor continua totuși să fie citați, chiar dacă, potrivit legii, au termen în cunoștință.

31 În cazul unei persoane puse sub interdicție judecătorească:

A. atunci când procurorul pornește o acțiune civilă necesară pentru apărarea drepturilor acesteia, instanța va proceda, din oficiu, la introducerea acesteia în proces, chiar dacă părțile se împotrivesc;

B. dacă aceasta este citată la domiciliul său, prin reprezentantul său legal, procedura de citare este legal îndeplinită;

C. se procedează la luarea interogatoriului reprezentantului său legal cu privire la faptele personale ale celui pus sub interdicție, dacă aceste fapte sunt de natură să ducă la soluționarea procesului.

32 Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a reținut că:

A. este inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a procesului, pronunțate de către o curte de apel, în cazul în care această instanță judecă în ultimă cale de atac;

B. din moment ce art. 483 alin. (1) C. proc. civ. nu face nicio mențiune cu referire la obiectul recursului, încheierile, fie premergătoare, fie cele prin care se finalizează procesul, nu sunt supuse recursului;

C. recursul formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă.

33 Autoritatea de lucru judecat:

A. privește dispozitivul și toate considerentele unei hotărâri judecătorești;

B. care a fost invocată ca motiv de apel, dar instanța de apel a omis să se pronunțe asupra sa, poate fi invocată din oficiu ca motiv de ordine publică și analizată în etapa recursului declarat împotriva deciziei pronunțate în apel;

C. nu poate fi invocată de către părți pentru prima dată în apel, decât dacă hotărârea pronunțată într-un proces anterior, indicată ca având autoritate de lucru judecat, a devenit definitivă după înregistrarea cererii de chemare în judecată la instanță în procesul ulterior, aflat în curs de judecată în apel.

34 În ceea ce privește dreptul de dispoziție al unui reclamant în vârstă de 13 ani:

A. acesta a fost nesocotit în mod nepermis în ipoteza în care instanța nu a luat act de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, făcută în proces de către reprezentantul legal al reclamantului, argumentând că renunțarea nu este în interesul minorului;

B. se consideră că acesta este încălcat atunci când reclamantul nu a fost legal citat prin reprezentantul său legal, la domiciliul acestuia din urmă;

C. acesta a fost încălcat atunci când instanța a obligat pârâtul la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată ocazionate de desfășurarea procesului, chiar dacă acestea nu au fost pretinse în respectivul proces, argumentând că acordarea lor se impunea pentru apărarea drepturilor minorului.

35 Suspendarea executării hotărârii pronunţate în apel:

A. se poate dispune ori de câte ori recursul nu suspendă de drept executarea, la cererea intimatului din acel recurs, prin încheiere motivată pronunţată de către instanţa competentă să judece recursul;

B. nu este condiționată de depunerea dovezii de consemnare a cauțiunii ori de câte ori recurentul este scutit, potrivit legii, de obligația de plată a taxei judiciare de timbru aferente cererii de recurs;

C. nu se dispune, în toate cazurile, de completul care judecă recursul pe fond.

36 Dacă pârâtul nu cunoaște limba română:

A. o persoană de încredere cunoscătoare a limbii vorbite de către pârât nu poate face niciodată oficiul de traducător, chiar dacă nu poate fi asigurată prezența unui traducător autorizat;

B. grefierul poate face oficiul de traducător, atunci când părțile sunt de acord, chiar dacă există traducător autorizat pentru limba vorbită de către pârât;

C. acesta nu va putea fi interogat.

37 Constituie apărare de fond:

A. excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către cel chemat în judecată printr-o cerere de chemare în garanție formulată de către pârât;

B. nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare se solicită de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, sancțiune civilă invocată de către pârât prin întâmpinarea formulată în fața primei instanțe;

C. cererea de strămutare a procesului, formulată de către pârât, pentru motiv de bănuială legitimă.

38 Intră în competența de soluționare a Curții de Apel București:

A. cererea de recuzare a unui judecător din cadrul Tribunalului București, când, din pricina abținerii sau recuzării, nu se poate alcătui un complet care să o judece;

B. conflictul negativ de competență ivit între un organ cu activitate jurisdicțională și Judecătoria sectorului 3 București;

C. cererea de strămutare a procesului aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 4 București întemeiată pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea pârâtului de judecător la Tribunalul București.

39 Revizuirea unei hotărâri poate fi cerută și atunci când:

A. există hotărâri definitive potrivnice, pronunţate asupra fondului ori care evocă fondul, date de instanţe de acelaşi grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;

B. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituţională s-a pronuntat asupra unei excepţii de neconstituţionalitate, declarând neconstituţională o prevedere legală pe baza căreia s-a soluționat în mod definitiv pricina, excepția de neconstituionalitate fiind invocată într-o altă cauză;

C. instanţa de recurs nu s-a pronunţat asupra unuia dintre recursurile provocate declarate în cauză.

40 În materia termenelor procedurale:

A. termenul prevăzut de art. 254 alin. (4) lit. a) C. proc. civ. se împlinește într-o zi de marți, dacă aceasta și ziua precedentă nu sunt zile nelucrătoare, iar proba a fost încuviințată în ziua de luni a săptămânii anterioare;

B. termenul de 7 zile prevăzut de art. 163 alin. (3) lit. g) C. proc. civ. se calculează zi cu zi;

C. termenul de apel nu începe să curgă pentru un pârât pus sub interdicție judecătorească cât timp nu a fost desemnată pentru acesta o persoană care să îl asiste.

41 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând art. 4 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 2945 - 22 decembrie 1989, republicată, potrivit căruia succesibilii care, după data de 6 martie 1945, nu au acceptat moștenirea sunt repuși de drept în termenul de acceptare a succesiunii pentru bunurile care fac obiectul prezentei legi, cererea de restituire având valoare de acceptare a succesiunii pentru bunurile a căror restituire se solicită în temeiul prezentei legi, a reținut că:

A. textul de lege menționat dă expresie caracterului reparatoriu al Legii nr. 10/2001; repunerea în termenul de acceptare a moștenirii, pentru bunurile preluate abuziv de statul totalitar, cu încălcarea dreptului de proprietate al titularilor, are ca finalitate respectarea principiului restitutio in integrum, fiind în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, privind garantarea dreptului de proprietate privată;

B. textul legal menționat este neconstituțional, nesocotind art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, privind garantarea dreptului de proprietate privată;

C. textul legal menționat este neconstituțional, aducând atingere principiului egalității înscris în art. 16 alin. (1) din legea fundamentală, întrucât neacceptarea succesiunii în termenul instituit de art. 700 alin. (1) din Codul civil din 1864, din motive neimputabile succesibililor cărora li se aplică prevederile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, deși nu este echivalentă cu actul de voință al renunțării la moștenire, nu poate fi considerată totuși acceptare a acesteia.

42 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 04.06.2019, pe rolul Tribunalului Giurgiu, reclamanta A a solicitat:
-revocarea contractului de donație autentificat sub nr. 46/09.05.2016 de B.N.P. Marilena Popescu, capăt de cerere formulat în contradictoriu cu pârâtul B;
-restituirea în natură a imobilului donat situat în Giurgiu, capăt de cerere formulat în contradictoriu cu pârâtul C;
-în subsidiar, în ipoteza în care bunul imobil nu poate fi restituit în natură, obligarea pârâtului B la plata către reclamant a sumei de 400.000 lei, cu titlu de valoare a imobilului stabilită la data încheierii contractului.
În motivarea cererii, reclamanta a arătat că între aceasta, în calitate de donator, și pârâtul B, în calitate de donatar, s-a încheiat contractul de donație indicat, având ca obiect imobilul menționat. În continuare, reclamanta a susținut că pârâtul B, începând din luna noiembrie 2018, refuză în mod nejustificat să-i asigure mesele principale ale zilei, în condițiile în care reclamanta, în prezent, are un venit lunar de 300 lei, complet insuficient pentru a se hrăni corespunzător. Reclamanta a adăugat faptul că nu numai că pârâtul B nu-i asigură hrana la cerere, în condițiile în care este în stare de nevoie, dar acesta a și înstrăinat imobilul donat pârâtului C, prin contractul de vânzare autentificat sub nr. 789/14.11.2018 de B.N.P. Matilda Ionescu.
Pârâtul B a formulat în termen legal întâmpinare la cererea de chemare în judecată, în cuprinsul căreia a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiunea în revocarea donației, cu motivarea că din momentul încheierii contractului de donație și până la momentul introducerii acțiunii s-a împlinit termenul de 3 ani.
De asemenea, pârâtul C a formulat în termen legal întâmpinare la cererea de chemare în judecată, în cuprinsul căreia a solicitat respingerea capătului de cerere formulat în contradictoriu cu el, având în vedere că dreptul de proprietate al pârâtului B asupra bunului era înscris în cartea funciară și că a cumpărat imobilul prin intermediul unei agenții imobiliare, fiind complet străin de raporturile juridice dintre reclamantul A și pârâtul B; dreptul de proprietate asupra imobilului a fost înscris în cartea funciară pe numele pârâtului C la data încheierii contractului de vânzare încheiat de acesta cu B. Susținerile părților cu privire la situația de fapt au fost dovedite în dosar.
La ultimul termen de judecată acordat în cauză a fost depus la dosar raportul de expertiză tehnică judiciară în specialitatea evaluarea proprietății imobiliare, în concluziile căruia valoarea de circulație a imobilului de la momentul efectuării expertizei este de 350.000 lei. Interpelate fiind de către tribunal, părțile au arătat că nu formulează obiecțiuni la acest raport.

A. Tribunalul Giurgiu va respinge excepția prescripției dreptului material privind capătul de cerere referitor la revocarea contractului de donație ca neîntemeiată; va admite în parte cererea și va revoca contractul de donație, va obliga pârâtului B la plata către reclamant a sumei de 350.000 lei, respingând capătul de cerere referitor la restituirea în natură a imobilului ca neîntemeiat;

B. Tribunalul Giurgiu va admite excepția prescripției dreptului material privind capătul de cerere referitor la revocarea contractului de donație și va respinge acest capăt de cerere ca prescris; va respinge celelalte două capete de cerere ca neîntemeiate;

C. Tribunalul Giurgiu va respinge excepția prescripției dreptului material privind capătul de cerere referitor la revocarea contractului de donație ca neîntemeiată; va admite cererea și va revoca contractul de donație, va obliga pârâtului B la plata către reclamant a sumei de 400.000 lei și va respinge capătul de cerere referitor la restituirea în natură a imobilului ca neîntemeiat.

43 În legătură cu un proces vizând atragerea răspunderii civile delictuale pentru prejudiciul cauzat prin ruina edificiului, respectiv cazul reclamantei, care în timp ce se afla în stația de maxi-taxi de lângă un bloc de locuințe, a fost vătămată corporal în urma desprinderii și a căderii asupra sa a acoperișului blocului, reclamantă ce a chemat în judecată doar pe unul dintre coproprietarii imobilului, solicitând obligarea acestuia la repararea întregului său prejudiciu, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:

A. invocând răspunderea pentru ruina edificiului, litisconsorțiul este obligatoriu, iar reclamanta avea obligația să-i cheme în judecată în calitate de pârâți pe toți coproprietarii edificiului și nu doar pe unul dintre ei, deoarece drepturile și obligațiile acestora derivă din coproprietate și sunt indivizibile, aspect ce determină caracterul obligatoriu al coparticipării procesuale pasive;

B. având în vedere că în cauză este angajată răspunderea pentru ruina edificiului, formă de răspundere ce atrage o solidaritate pasivă, reclamanta, în calitate de creditor, poate solicita plata întregii datorii de la un singur debitor, în speță de la unul dintre coproprietarii edificiului;

C. răspunderea coproprietarilor pentru ruina edificiului este solidară față de reclamantă numai în ceea ce privește repararea prejudiciilor materiale, iar nu și a celor morale.

44 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 16.01.2018, pe rolul Judecătoriei sectorului 3 București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la predarea unui biblioteci din lemn de nuc.
În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, în data de 17.08.2016, a încheiat, în calitate de cumpărător, cu pârâtul, în calitate de vânzător, contractul de vânzare a unei biblioteci din lemn de nuc în schimbul prețului de 3.000 lei; deși, reclamantul și-a îndeplinit obligația de plată a prețului, pârâtul nu și-a respectat obligația corelativă de predare a bunului.
Pârâtul a formulat întâmpinare la cererea de chemare în judecată, prin intermediul căreia a invocat nulitatea relativă a contractului de vânzare, pentru considerentul că, la momentul încheierii contractului, pârâtul avea nevoie de bani pentru efectuarea unei intervenții chirurgicale majore; profitând de starea de nevoie a pârâtului, reclamantul s-a oferit să-i cumpere obiectul de mobilier indicat mai sus la un preț de 3.000 lei, în condițiile în care, de la data încheierii contractului și până la momentul introducerii prezentei acțiuni, biblioteca și-a păstrat o valoare de cel puțin 7.000 lei.
Reclamantul a susținut, prin răspunsul la întâmpinare, că dreptul la acțiunea în declararea nulității relative este prescris, astfel încât pârâtul nu o poate invoca sub forma unei apărări de fond.
Susținerile părților cu privire la situația de fapt a fost dovedită în dosar.

A. Judecătoria sectorului 3 București va respinge cererea de chemare în judecată, considerând lovit de nulitate relativă contractul de vânzare încheiat între părți, pârâtul căruia i se cere executarea contractului putând opune nulitatea relativă a acestuia, chiar și după împlinirea termenului de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare;

B. Judecătoria sectorului 3 București va respinge cererea de chemare în judecată, considerând lovit de nulitate relativă contractul de vânzare încheiat între părți, termenul de prescripție a dreptului la acțiunea în anulare nefiind împlinit;

C. Judecătoria sectorului 3 București va admite cererea de chemare în judecată și va obliga pârâtul la predarea către reclamant a bibliotecii din lemn de nuc, considerând, totodată, că pârâtul nu poate opune nulitatea relativă a contractului de vânzare în cazul dat.

45 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 14.10.2019, pe rolul Judecătoriei Sibiu, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, declararea nulității relative a legatului întocmit în data de 09.05.2016, prin care defunctul C, ilustru profesor de drept civil - parte generală și succesiuni, decedat în data de 14.11.2018, a stipulat ca, la data decesului său, tabloul "Peisaj de iarnă" al pictorului Damian Istrate să intre în proprietatea pârâtului, instituindu-l legatar cu titlu particular.
În motivarea cererii, reclamantul, moștenitor legal al defunctului C, a arătat că legatul este lovit de nulitate relativă, fiind incidente dispozițiile din materia legatului bunului altuia, întrucât tabloul nu îi aparținea în proprietate defunctului la data întocmirii legatului. Astfel, reclamantul a arătat că prin contractul de vânzare încheiat în data de 14.03.2016, între C, în calitate de cumpărător, și D, în calitate de vânzător, având ca obiect transmiterea acestui bun în proprietatea lui C s-a stipulat următoarea clauză: "Cumpărătorul C dobândește proprietatea tabloului "Peisaj de iarnă" al pictorului Damian Istrate la momentul plății prețului acestuia în cuantum de 90.000 lei și numai dacă se va muta în localitatea Sibiu, localitatea de domiciliu a vânzătorului". În acest context, reclamantul a susținut că, din moment ce numitul C a achitat prețul tabloului în data de 04.04.2016, însă s-a mutat în localitatea Sibiu abia un an mai târziu, în data de 04.04.2017, tabloul nu devenise proprietatea sa pentru a-l putea lăsa legat în data de 09.05.2016.
Susținerile reclamantului cu privire la situația de fapt au fost dovedite în dosar.

A. Judecătoria Sibiu va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, cu motivarea că legatul lăsat de defunctul C este valabil și nici nu sunt incidente dispozițiile din materia legatului bunului altuia;

B. Judecătoria Sibiu va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, cu motivarea că, deși sunt incidente dispozițiile din materia legatului bunului altuia, legatul lăsat de defunctul C este valabil, din moment ce acesta, la data întocmirii legatului, a știut că bunul nu-i aparținea în proprietate;

C. Judecătoria Sibiu va admite cererea de chemare în judecată și va anula legatul întocmit în data de 09.05.2016, cu motivarea că eroarea asupra proprietății obiectului legatului în care s-a găsit numitul C la momentul întocmirii legatului atrage nulitatea relativă a acestuia.

46 Prin prima cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2018, sub nr. 1456/2018, pe rolul Tribunalului București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la lăsarea în deplină proprietate și liniștită posesie în favoarea sa a imobilului situat în sectorul 2 București.
Tribunalul București a pronunțat sentința civilă nr. 6457/07.06.2018, prin care a admis cererea și a obligat pârâtul B să restituie imobilul specificat reclamantului A.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul B, ce a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București.
Prin a doua cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 14.03.2019, sub nr. 900/2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamantul B (pârâtul din procesul anterior) a solicitat obligarea pârâtului A (reclamantul din procesul anterior) la plata sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli necesare și utile aduse de reclamantul B aceluiași imobil din procesul anterior, în perioada în care l-a posedat.
La primul termen de judecată acordat în fața Judecătoriei sectorului 2 București, judecata cauzei s-a amânat pentru nelegala îndeplinire a procedurii de citare cu pârâtul A.
La cel de-al doilea termen de judecată acordat în fața aceleiași instanțe, pârâtul A a invocat excepția conexității procesului ce formează obiectul dosarului nr. 900/2019 cu cel ce formează obiectul dosarului nr. 1456/2018.

A. Judecătoria sectorului 2 București va respinge, ca tardivă, excepția conexității celor două procese, din moment ce aceasta putea fi invocată cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, iar nu la cel de-al doilea termen;

B. Judecătoria sectorului 2 București va respinge excepția conexității celor două procese, constatând că, deși aceasta a fost invocată cu respectarea termenului legal, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru conexarea proceselor;

C. Judecătoria sectorului 2 București va admite excepția conexității celor două procese și va trimite dosarul instanței superioare în grad.

47 În legătură cu cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de către o societate în interesul pârâtului, pârât care are calitatea administrator și acționar al acestei, dar care a fost chemat în judecată în calitate de persoană fizică, iar nu de administrator sau acționar al societății, pentru pretinsa săvârșire a unei fapte ilicite constând în afirmațiile prejudiciabile adresate reclamantei în cadrul unei emisiuni televizate, fără nicio legătură cu activitatea societății, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:

A. simpla calitate a pârâtului de acționar și administrator al unei societăți justifică interesul propriu al acesteia de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;

B. simpla susținere a unor consecințe pe care soluția pronunțată în cauză le-ar avea asupra imaginii societății, chiar dacă acestea nu sunt identificate și arătate în concret, duce la concluzia existenței unui interes propriu al societății de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;

C. invocarea notorietății legăturii dintre societate, publicația X și pârât nu poate justifica existența interesului personal al societății de a formula o cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului, în condițiile în care nu s-a dovedit în ce fel ar fi afectată imaginea societății de eventuala obligare a pârâtului la publicarea unei hotărâri nefavorabile pe platforma on-line a publicației X.

48 **Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.01.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015.**
În motivarea cererii, reclamanta a arătat că pârâtul, în calitate de proprietar al apartamentului din condominiu, nu și-a îndeplinit obligația legală de plată a cotei de contribuție ce îi revenea la cheltuielile asociației de proprietari.
Judecătoria sectorului 2 București a pronunțat sentința civilă nr. 245/09.04.2019, prin care a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată din oficiu, și a respins cererea ca prescrisă.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești, reclamanta a declarat apel, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București.
În motivarea apelului, apelanta-reclamantă a arătat că, în mod nelegal, prima instanță a invocat, din oficiu, excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, aceasta putând fi invocată exclusiv de către pârât, care nu a înțeles să o invoce.
Intimatul-pârât a formulat în termen legal întâmpinare la apel, în cuprinsul căreia a susținut că excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune poate fi invocată în orice stare a pricinii, motiv pentru care înțelege să o invoce în apel pentru a combate orice argument al apelantei-reclamante. Deși pârâtul a susținut că nu contestă existența și întinderea creanței reclamantei, a arătat că nu are mijloace materiale pentru plata sumei pretinse.
Tribunalul București a admis apelul, a anulat sentința civilă apelată și, evocând fondul, a admis cererea și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015.
Împotriva hotărârii judecătorești pronunțate de Tribunalul București, pârâtul a formulat contestație în anulare.
În motivarea contestației în anulare, contestatorul-pârât a arătat că Tribunalul București nu a analizat apărările sale cuprinse în întâmpinarea formulată împotriva apelului, aspect dovedit în cauză, fiind incident motivul de contestație în anulare prevăzut de art. 503 alin. (2) pct. 3 C. proc. civ.

A. Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că nu este incident motivul de contestație în anulare invocat;
B. Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că hotărârea atacată nu este susceptibilă de exercițiul acestei căi de atac extraordinare;
C. Tribunalul București va admite contestația în anulare, va anula decizia civilă atacată și, rejudecând apelul, îl va respinge ca nefondat.

49 **În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) C. proc. civ. cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, a reținut că:**

A. textul legal menționat nu încalcă accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din legea fundamentală, ci numai art. 147 alin. (4) din Constituție, referitor la caracterul general obligatoriu, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, al deciziilor Curții Constituționale;
B. constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret;
C. textul legal menționat, deși neconstituțional, nu impune o limitare nepermisă a exercitării unei căi de atac.

50 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, evacuarea imobilului situat în sectorul 5 București.
Judecătoria sectorului 5 București a admis cererea și a dispus evacuarea pârâtului B din imobilul în litigiu, prin sentința civilă nr. 104/15.05.2019.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a civilă, fiind repartizat aleatoriu completului C15A.
În ședința publică din data de 10.10.2019, apelantul-pârât a formulat cerere de recuzare a celor doi judecători ce compuneau completul de apel, întemeiată pe art. 42 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ. În motivarea cererii de recuzare, apelantul-pârât a arătat că judecătorii și-au exprimat părerea cu privire la hotărârea ce urmează a fi dată în apel, ca urmare a soluției nemotivate de respingere a probelor pe care acesta le-a propus prin cererea de apel. Această soluție a fost pronunțată la un termen de judecată anterior la care pârâtul a fost reprezentat prin avocat. În dovedirea cererii de recuzare, apelantul-pârât a indicat, în acest sens, ca probă copia electronică a înregistrării ședinței de judecată de la acel termen. De asemenea, apelantul-pârât a atașat la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente acestei cereri.

A. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va suspenda judecarea apelului și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei din apel;

B. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curți de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii;

C. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curți de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea deciziei din apel.